

Startzondag

Zondag 10 september 2017

Thema: Vol vuur: actief!

 1 Petrus 4,7-11 en 1 Korintiërs 12,1-27

Inleiding

Kennen je het verhaal van de spijker?

Omdat de spijker miste, ging het hoefijzer verloren. Omdat het hoefijzer miste, ging het paard verloren.

Omdat het paard miste, ging de generaal verloren. Omdat de generaal miste, ging de overwinning

verloren. Omdat de overwinning verloren ging, ging het land verloren. Die ene spijker die deed het 'em.

Het werk van een eenvoudige smid blijkt van enorm belang te zijn. Het kan zelfs beslissend zijn.

Aan het begin van een nieuw seizoen lezen we in Gods Woord dat elk gemeentelid nodig is. Jij kunt niet gemist worden. Want ook jij hebt een gave. Dat heeft alles te maken met het beeld dat de bijbel geeft van de gemeente.

Er zijn mensen in de kerk die denken dat de kerk zo iets is als een luxe touringcar waarin alles aanwezig is: televisie, een toilet, een bar en een koelkast. Iedereen heeft zich heerlijk geïnstalleerd. En wacht op wat er komen gaat.

De dominee is als de chauffeur aan het stuur en de ouderlingen en diakenen regelen de kaartjes en zorgen voor koffie en thee. Maar in de bijbel kom je een heel ander beeld van de gemeente tegen. Niet het beeld van de touringcar. Maar Paulus tekent in zijn brief aan de gemeenteleden van Korinte de gemeente als het lichaam van Christus.

Een lichaam dat gevormd wordt door verschillende leden. En dat lichaam functioneert alleen maar goed wanneer de leden goed functioneren. Geen enkel lid van het lichaam kan het werk aan de andere leden overlaten.

Een lid dat alles aan andere leden overlaat dreigt zelfs af te sterven.

Ieder lid is dus nodig. Natuurlijk zijn er verschillende functies. In de brief aan de gemeente van Efeze (4,16) vergelijkt Paulus ambtsdragers met spieren. Toen dacht men dat de spieren ervoor zorgden dat het lichaam voeding kreeg en alle botten bij elkaar hielden. Ambtsdragers hebben de taak om alle leden te stimuleren en om te coördineren wat ze doen. Maar hun eerste taak is niet dat zij zelf goed functioneren. Zij moeten er voor zorgen dat de gemeenteleden goed kunnen functioneren. Dat is hun taak. Want ieder in de gemeente is nodig!

1. Je hebt een gave

Paulus noemt hier de kerk een gemeenschap. In vers 1 noemt hij de kerk een lichaam in Christus. Als gemeentelid hoor je dus ergens bij. En het is best belangrijk om dat in onze tijd eens te onderstrepen. Dat besef raken veel mensen in onze tijd kwijt. We worden langzamerhand steeds individualistischer. Het wij-gevoel zijn we in onze tijd kwijt. Paulus zegt dat dit in de kerk anders moet zijn. Daar ben je een familie. Daar kun je voor elkaar iets betekenen. En de heilige Geest doet dat door ieder christen een bepaalde gave of meerdere gaven te geven.

Zo'n gave van de Heilige Geest is iets anders dan de vrucht van de heilige Geest. De vrucht van de heilige Geest is o.a. de groei van liefde, vrede, blijdschap (Galaten 5,22-23). Je wordt zo een ander mens. Maar de gave van de heilige Geest is een bekwaamheid die God je geeft door de heilige Geest voor de opbouw van de gemeente. Zo werkt God. Hij geeft ons aan elkaar.

Die gemeenschap waar Paulus het over heeft, is de gemeenschap in Jezus Christus. Dat gaat heel diep. Door hetzelfde geloof groeit er een band. Paulus zegt in vers 13: u bent door één Geest gedoopt en u bent door één Geest gedrenkt. Het maakt niet uit of je een joodse of Griekse achtergrond hebt, of dat je slaaf of vrij was. Door de doop kreeg je de belofte van Gods Geest mee. En door de heilige Geest krijg je deel aan het nieuwe leven. Die Geest verbindt je ook aan elkaar. Je bent niet een losse zak knikkers, maar een lichaam. Alles in dat lichaam zit aan elkaar vast, heeft elkaar nodig en leeft met elkaar mee. En die Geest van God geeft je een gave om dat lichaam, de gemeente mee te dienen. En Paulus benadrukt dat hier heel sterk. In vers 31 zegt hij: streeft dan naar de hoogste gaven. Als je de gemeente kunt opbouwen, doe dat dan. Zet je er voor in. Want je bent samen een gemeenschap. Je bent verbonden met al die mensen die ook de liefde van Christus ontvangen hebben. En die gedrenkt zijn door die ene Geest, die ieder een gave geeft om dat lichaam mee op te bouwen.

2. Hoe kom je er aan?

Maar dan zegt Paulus daarna: gebruik die gave ook! Paulus benadrukt dit zo, omdat in de kerk van Korinte nogal wat gemeenteleden hun gaven onderschatten. Ze gebruiken hun gave niet. Ze denken dat zij voor een ander niks kunnen betekenen. Vol bewondering zijn ze over wat anderen kunnen. Daar kunnen zij niet aan tippen. Er waren namelijk in Korinte mensen die in tongen konden spreken. Nu zegt Paulus daar geen kwaad woord over. Het spreken in tongen kan van betekenis zijn om je tegenover God te kunnen uiten. Het is gebedstaal die je kan helpen om mooie dingen of ook problemen aan God voor te leggen. Dingen waar geen woorden voor te vinden zijn. Maar dat hoeft nog niet te betekenen, dat je niet meetelt als je deze gave niet hebt. Ieder heeft immers een eigen gave.

Misschien heb je dat gevoel ook wel eens: dat je erg opziet tegen anderen in de gemeente: ik ben niet als hij of zij. En wat die kan, dat zal ik wel nooit halen. Daarom heb je het gevoel dat je niet echt mee telt. Misschien vind je het ook wel best zo. Je gaat er eenvoudig van uit dat je niet meetelt. Dat betekent ook dat je je misschien vrijblijvend opstelt. Eigenlijk doe je niet echt mee. Maar Jezus geeft door Zijn Geest ieder gemeentelid een of meerdere gaven. En dan kun je in de gemeente heel verschillend zijn. Net zo verschillend als een hand en een voet. Maar ze zijn allebei nodig. Denk ook niet dat je niets met elkaar te maken hebt. Je hoort allebei bij het zelfde lichaam. Je hoort toch bij Christus? Dat je verschillend bent, dat maakt niet uit. Je moet niet allemaal de voet of de hand willen zijn. Dan krijg je een raar lichaam. Nee, juist omdat je allemaal zo verschillend bent, kun je samen een lichaam vormen. Gebruik dus je gave. Want die kan niet gemist worden. Samen vorm je pas een lichaam.

3. Hoe doe je het?

Maar er zit ook nog een andere kant aan. In het slot van dit hoofdstuk zegt Paulus: zie ook de gave van een ander. In vers 21 zegt hij: laat niet het oog zeggen tot de hand: ik heb u niet nodig. Of het hoofd tot de voet: ik heb u niet nodig. Het eerst dat je eigenlijk tegen elkaar moet zeggen is: ik heb je nodig. Wat mooi als we dat na afloop van de dienst tegen elkaar kunnen zeggen: ik heb jou nodig. Dat is vaak moeilijk genoeg. Vaak willen we niet van een ander afhankelijk zijn. Maar Paulus zegt het hier anders. Hij zegt dat je juist moet leren een ander nodig te hebben. Dat heeft daar in de gemeente van Corinthe ook een reden. Er waren daar namelijk ook gemeenteleden die zichzelf overschatten. Ze vonden zichzelf zo belangrijk, dat ze anderen naar hun gedachte helemaal niet nodig hadden. Zoals er dus in de gemeente van Corinthe mensen waren die tegen anderen opzagen, zo waren er ook die op anderen neerzagen. Waarschijnlijk is ook hier weer te denken aan de mensen die de gaven van het spreken in tongen bezaten. Paulus verzet zich daar fel tegen. Niemand mag zich binnen de gemeente boven anderen verheffen. Je mag wat anderen doen niet afmeten aan jezelf. Je kunt niet tegen een ander zeggen: ik heb jou niet nodig. Zou het kunnen zijn, dat ook wij misschien anderen niet aan bod laten komen?

We moeten ons zelf niet overschatten. God maakt geen allround christenen. We hebben elkaar nodig.

Het kon wel eens zijn dat we juist de leden die we het minst achten het hardste nodig hebben. Zij hebben vaak dingen, die anderen missen. Ieder is nodig!

Slot

Als het er zo aan toe gaat in de kerk, gebeuren er prachtige dingen. Als een lid lijdt, dan lijden alle leden mee. Dat is pas echt gemeenschap. Krijgt een lid van de gemeente een blauwe plek, denk maar aan je eigen duim die door een hamer geraakt is, dan voelt je hoofd de pijn en het hart verandert direct zijn ritme en je ogen zien sterretjes. En omgekeerd natuurlijk ook. Heeft een lid vreugde, een oog wat lang blind is geweest en weer kan zien, dan gaan de handen klappen en de voeten gaan dansen en het gezicht straalt. Zo delen allen in de vreugde.

Prachtig als je zo gemeenschap bent. Wat het dan wat de heilige Geest geeft? In Romeinen 12 en 1 Korintiërs 12 komen we allerlei dingen tegen. Per gemeente kan dat ook verschillend zijn. De bijbel noemt gastvrijheid, gebed, wonderen, helpen, besturen, zielzorg, wijsheid en nog veel meer. Bid God erom of Hij het je wil duidelijk maken. Vraag advies aan andere ervaren gemeenteleden. En probeer het. En kijk of God het zegent. Wees van één ding zeker: God wil ook jou een gave geven. Vertrouw je helemaal aan Hem toe, laat de heilige Geest in je werken.

En gebruik dan je gave. Maar zie ook de gave van een ander. Jij hebt een ander ook nodig.

Veronachtzaam je gave niet. Het deed mij denken aan het verhaal van een beroemde dirigent. Van hem wordt verteld dat hij eens een orkest moest begeleiden. Honderden musici en een geweldig koor waren erbij. En daartussen speelde een vrouw op een piccolo. Zij zat op een plekje helemaal achteraan en dacht: het maakt helemaal niet uit of ik speel. Ze horen me niet eens. En daarom hield zij er maar mee op. Plotseling klopte de dirigent af. Doodse stilte. Waar is de piccolo, riep hij. Met zijn scherpe gehoor had hij de bijbehorende tonen gemist.

God verwacht van jou dat ook jij je gave gebruikt. Tot zegen van de ander en tot eer van Hem!

Bijbelleestips en vragen voor de komende week:

- ❖ Herken je wat Paulus zegt over jezelf overschatten of jezelf onderschatten. Bij welke categorie hoor jij?
- ❖ Lees ook 1 Petrus 4,7-11. Welke aspecten uit dit gedeelte spreken je aan?
- ❖ Heb je al ontdekt welke gave God jou gegeven heeft? Wat ga je er dit seizoen mee doen?

Een gezegende week in verbondenheid met Hem! Hartelijke groet, ds. Jan Bosch.

